

Överlevnadsmanuskriptet nr 301

<http://aishanorth.wordpress.com/>

Som ni redan konstaterat så kommer och går vågorna, och ibland är det som om benen viker sig under er. Andra gånger kan ni känna er så lätta att ni lyfter från marken, och ni kan känna hur de mäktiga vindarna blåser under er, och bär er högre och längre än någon gång innan. För sådan är naturen av dessa vågor. De är inte här för att dränka er, utan för att lyfta er ännu närmare till det hägrande målet som ni har sökt efter så länge. Och vad är detta mål, frågar vi kanske, och vi tror att ni alla har börjat hitta det sanna svaret på just den frågan. För vad som i början startade med en önskan om en perfekt värld, har nu vänt sig inåt. För ni har alla börjat se sanningen, att paradiset kommer inte från utsidan, det är sannerligen något som kommer inifrån. Och så snart ni upptäcker det kommer mycket att falla på plats. För då kan ni äntligen börja bygga er framtid på den mest solida grunden av alla, nämligen den ni alltid bär med er.

Under eoner har mänskligheten satt upp sina byggnader på andra, bräckligare konstruktioner. Och dessa konstruktioner har verkligen varit många, och de har gått under namn som familj eller förfäder, regering eller till och med religion. Men alla dessa, oavsett hur nära knutna de har varit till var och en av er, är utanverk och inget att bygga en framtid på. Vi talar inte om total disrespekt för era medvandrare här, inget kunde vara längre från sanningen. Nej, vad vi refererar till är det faktum att mänskligheten under långa tider har sökt frälsning utanför sig själv. Och i många fall har det sett ut som de lyckats, bara för att sedan i bästa fall upptäcka att lösningen var en flyktig en. För det spelar ingen roll hur solid marken ni står på verkar, den är inget annat än kvicksand om ni inte har den bergfasta grunden ni verkligen behöver inom er. För då, och endast då, kan ni börja bygga allting annat runt omkring er.

Så det är vad processen handlar om, att riva ner allting gammalt och förfallet, och återuppbyggnaden av den mest solida grunden av alla. Nämligen det faktum att ni alla är suveräna varelser, kompletta och perfekta, och beredda att gå ut i världen som sådana. Och när ni gör det kommer ni att börja interagera med alla dessa andra, nya bergsolida varelserna omkring er, i skepnaderna av era medmänniskor. Och tillsammans kommer ni att bygga den värld som ni drömmer om. Men återigen, den drömmen måste starta hemma, med den totala nedmonteringen av allting gammalt som fortfarande kan finnas kvar inombords, så att ni kan sätta tillbaka de bra bitarna på plats och sedan bygga denna bergfasta och odödliga varelsen ni alla börjar framstå som.

Vad vi har talat om idag är inga nyheter för någon av er, för ni är inga noviser i detta. Ni har varit i denna byggbransch under långa tider nu, och nu har tiden kommit för att inspektera den magnifika strukturen ni håller på att färdigställa. Det kan vara svårt ibland i tider av synbarlig kaos, att se just hur mäktig denna struktur verkligen är, och precis som det är på en vanlig byggarbetsplats, utan ritningen från lantmäteriet kan det vara mycket svårt att få en klar bild av vad som pågår i denna förvirrande massa av upptagna arbetare. Men vi har ritningen, kära ni, och vi kan se hur troget ni följt den, och vi kan se tydligt precis hur nära ni är att sätta den sista byggstenen på plats, och deklarerat detta; arbetet med att rekonstruera er själva är slutfört.

Ert byggnadsverk är verkligen byggt på solid grund denna gång, inte på den lösa och förrädiska sanden från igår, och därför klarar den av vilka prövningar som än kan vänta framöver. Vi säger inte detta för att antyda några sorters omvälvande händelser, vi säger detta för att påminna er om att ni är byggda av stabilt material nu, så nu kan det regna eller solen skina, det kan storma eller råda stiltje, ni kommer att rättmätigt kunna stå långa och stolta. För vad ni har gjort, har varit att

bygga något som kommer att hålla, och när ni lärt känna era nya jag bättre så kommer ni också att se den ljusa framtiden som väntar.

Inte bara som briljanta individer, utan som hela detta vackra konglomerat av magnifika strukturer, allt sammanlänkat på ett sätt som kommer att få allt annat att blekna vid en jämförelse. För detta är inte en optisk hägring, detta är det sanna paradiset ni bygger. För medan ni sliter och släpar för att få de sista bitarna på plats i era egna personliga uppsättningar, gör ni samtidigt detsamma för hela denna planet. För detta är vad drömmar är gjorda av. Inte enbart fiktion, utan det faktum att ni redan har börjat göra det verkligt genom att göra er själva verkliga.

De verkliga människorna, baserat på deras sanna övertygelse att vad ni har blivit kommer aldrig att rivas ner igen, och därmed är paradiset redan på väg att resa sig ur askan efter det förflutna. Det är ni som får detta att hända, genom det hårda arbetet med att återuppbygga era egna personliga varelser från grunden. Och nu, ni kan alla känna er yra emellanåt medan ni har startat att resa er själva till såna höga höjder att ni redan tornar upp er över resterna av era gamla jag. Det finns ingen anledning att titta ner nu, kära ni, behåll ert fokus så kommer ni ha större chanser att avsluta hela denna process utan att bli för överväldigade och känna svindel.

För kom ihåg att ni inte ännu är vana vid att röra er i dessa, låt oss kalla dem upphissade sfärerna, och därför kommer ni att känna er lite osäkra och ostadiga på fötterna. Så behåll ert fokus på var ni sätter fötterna, och spendera inte för mycket tid med att fundera över var ni faktiskt kom ifrån. På så vis kommer ert hjärta att följa era ögon, och ni kommer att finna er själva strävande fram emot er egen fullkomning på ett sätt som kommer att hjälpa er att snabbare nå den, än om ni ägnar för mycket tid åt att snegla tillbaka över er axel. För ni går inte tillbaka, ni fortsätter helt enkelt bara framåt, och detta gör ni varenda dag, även vid de tidpunkter då ni känner att ni håller på för brinnande livet, på gränsen till att kastas tillbaka ner på marken igen.

Men lita på oss när vi säger att så inte är fallet, det är bara en signal om att ni inte än har vant er vid den renare luften på denna höjd. Så bara ta er tid och sakta ner närhelst ni känner för att göra det. Som vi sagt så är det ingen risk att ni kommer att missa den utsatta tiden för fulländning. Så återigen säger vi att allt är bra, och även om hela er struktur verkar svaja avsevärt ibland, är den mer solid än ni kan tro och den kan tåla allt. För ni är gjorda av samma material som stjärnorna, ni är verkligen alla stjärnor, och ni skiner strålande även i det ljusaste dagsljus. Inte bara idag, utan för evigt.

Översättning: Eva-Lena Hedal – www.st-germain.se